

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Έγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἄπ. 1,10)

Ἐκδίδεται ἀπὸ τὴν Κοινοβιακὴ Γυναικεῖα Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Αὐγουστίνου Φλωρίνης - 531 00 ΦΛΩΡΙΝΑ - τηλ. 23850-28610 - imaaflo@yahoo.gr

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΛΕ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 2064	Κυριακὴ ΛΒ' [ΙΕ' Λουκ.] (Α' Τιμ. 4,9-15) 21 Ἰανουαρίου 2018	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστίνος Ν. Καντιώτης
--	--	---

Ὁ Θεὸς σώζει τοὺς πιστοὺς!

«...Ἠλπίζαμεν ἐπὶ Θεῷ ζῶντι, ὅς ἐστι σωτὴρ πάντων ἀνθρώπων, μάλιστα πιστῶν» (Α' Τιμ. 4,10)

Ὁ ἥρωισμὸς τοῦ ἀποστόλου Παύλου, ἀγαπητοί μου, προκαλεῖ τὸ θαυμασμὸ καθενὸς ποῦ μελετᾷ τὴ ζωὴ του. Γιατὶ ὁ ἀπόστολος αὐτός, ὅπως καὶ οἱ ἄλλοι βέβαια, ἀντιμετώπισε θύελλες καὶ καταιγίδες πειρασμῶν, ὑποβλήθηκε σὲ θυσίες καὶ κόπους μεγάλους, ἀγωνίστηκε ἐναντίον Ἰουδαίων καὶ ἐθνικῶν, δέχτηκε ὀνειδισμοὺς κι ἄκουσε ὕβρεις, φυλακίστηκε, ξυλοκοπήθηκε, λιθοβολήθηκε, κινδύνευσε πολλές φορές, πάλεψε μὲ ἀνθρωπόμορφα θηρία· ἔβλεπε μπροστά του τὸ θάνατο, καὶ τόσο εἶχε ἐξοικειωθῆ μὲ τὴν ἰδέα τοῦ θανάτου ὥστε ἔγραφε «Καθ' ἡμέραν ἀποθνήσκω», πεθαίνω καθημερινῶς (Α' Κορ. 15,31).

Ἀληθινά! Ἡ ζωὴ τοῦ ἀποστόλου Παύλου εἶνε ζωὴ ἑνὸς ἥρωα, ἑνὸς μεγάλου ἥρωα τῆς παγκοσμίου ἱστορίας, ποῦ ἀγωνίστηκε μὲ ἀκατάβλητο θάρρος ὄχι γιὰ ἕναν ἐπίγειο - ἐφήμερο σκοπὸ, ἀλλὰ γιὰ τὴ διάδοσι τῆς πίστεως τοῦ Χριστοῦ, τὴν ἐξάπλωσι τῆς Ἐκκλησίας του, τὴ σωτηρία τοῦ κόσμου.

Ἀλλὰ ἀπὸ ποῦ ἀντλοῦσε τὸ θάρρος αὐτό; Ποιὰ ἦταν ἡ μυστικὴ πηγή, ἀπ' τὴν ὁποία ὁ ἀπόστολος Παῦλος ἔπαιρνε ἀκατάπαυστα δυνάμεις γιὰ νὰ συνεχίσει τοὺς ἀγῶνες του;

***

Ὁ ἴδιος, ἀγαπητοί μου, στὸ σημερινὸ ἀποστολικὸ ἀνάγνωσμα, ἀν προσέξατε, ἀναφέρει κάτι τὸ ὁποῖο μᾶς δίνει τὴν ἐξήγησι τοῦ θαυμαστοῦ αὐτοῦ φαινομένου. Γράφοντας στὸ μαθητὴ του Τιμόθεο, τὸν πρῶτο ἐπίσκοπο τῆς Ἐφέσου, λέει τὰ ἐξῆς ἀξιωματικὰ λόγια: «Εἰς τοῦτο γὰρ καὶ κοπιῶμεν καὶ ὀνειδιζόμεθα, ὅτι ἠλπίζαμεν ἐπὶ Θεῷ ζῶντι, ὅς ἐστι σωτὴρ πάντων ἀνθρώπων, μάλιστα πιστῶν»· γι' αὐτό, λέει, καὶ κοπιᾶζουμε καὶ ὑπομένουμε χλευασμούς, γιὰτὶ ἔχουμε στηρίξει τὴν ἐλπίδα μας στὸ ζωντανὸ Θεό, ὁ ὁποῖος εἶνε σω-

τήρας ὅλων τῶν ἀνθρώπων καὶ μάλιστα ἐκείνων ποῦ πιστεύουν σ' αὐτόν (Α' Τιμ. 4,10).

Ἡ πίστι, νά ἡ ἄγκυρα τοῦ Παύλου· αὐτὴ εἶνε ποῦ τὸν κρατοῦσε, αὐτὴ τὸν στηρίζε, αὐτὴ τὸν παρηγοροῦσε, αὐτὴ τὸν ἐνίσχυε· αὐτὴ τὴν ὥρα τῶν φοβερῶν πειρασμῶν του δὲν τὸν ἄφηνε νὰ καταποντισθῆ καὶ νὰ χαθῆ.

Πίστευε ὁ Παῦλος στὸ Θεό, στὸ «ζωντανὸ Θεό», **ὄχι σὲ νεκρὰ καὶ ἄψυχα εἰδῶλα**, ποῦ δὲν βλέπουν, δὲν ἀκοῦνε, δὲν μιλάνε. Τὰ εἰδῶλα εἶνε ὕλη ἀπὸ τὴ γῆ, μάρμαρο, ξύλο, μέταλλο, «ἀργύριον καὶ χρυσίον»· εἶνε «ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων» (Ψαλμ. 134,15), ἀνθρωποὶ τὰ κατασκεύασαν μὲ τὰ χέρια τους. Ὁ ἀπόστολος δὲν πίστευε στοὺς ἀπατηλοὺς «θεοὺς τῶν ἐθνῶν», σὲ πλάνες θεότητες ποῦ δὲν εἶνε τίποτ' ἄλλο παρὰ «δαιμόνια» (ἔ.ἀ. 95,5).

Ὁ Παῦλος πίστευε **στὸ «ζωντανὸ Θεό»**· ἐκεῖνον ποῦ δὲν εἶνε δημιούργημα κανενός, ἀλλὰ εἶνε αὐτός ὁ Δημιουργὸς τοῦ παντός. Ὁ Θεὸς τοῦ Χριστιανοῦ, ἐν ἀντιθέσει μὲ τοὺς «θεοὺς» αὐτούς, τὰ ἄψυχα εἰδῶλα, τὰ νεκρὰ καὶ κουφὰ καὶ τυφλὰ καὶ βουβὰ κι ἀμίλητα ἰνδάλματα τοῦ κόσμου, εἶνε «**Θεὸς ζῶν**»· δηλαδή, ἀκούει καὶ ἀπαντᾷ, βλέπει καὶ διακρίνει, παρακολουθεῖ τὰ ἔργα τῶν ἀνθρώπων ὅπως φαίνονται ἐξωτερικὰ καὶ σταθμίζει τὰ ἐσωτερικὰ κίνητρα ἀπ' τὰ ὁποῖα προέρχονται. Δὲν μένει ἀδιάφορος ἀπέναντι στὰ ποιήματά του, ἀλλὰ ἐνδιαφέρεται γιὰ τὰ πλάσματά του· μεριμνᾷ, συντηρεῖ καὶ κυβερνᾷ τὸν κόσμον του. Προστατεύει καὶ σώζει ὅλους τοὺς ἀνθρώπους, ἰδίως ὅμως ἐκείνους ποῦ πιστεύουν σ' αὐτόν καὶ ζοῦν σύμφωνα μὲ τὸ ἅγιο θέλημά του καὶ τίς θεῖες ἐντολές του.

Ἡ πίστι λοιπόν, αὐτὴ στάθηκε ἡ μυστικὴ πηγὴ τοῦ θάρρους, τῆς ὑπομονῆς, τῆς αὐταπαρνήσεως τοῦ ἀποστόλου Παύλου, ἀλλὰ καὶ τῶν

ἄλλων ἀποστόλων καὶ ὄλων τῶν μαρτύρων καὶ τῶν ἀγίων τῆς πίστεώς μας, ποὺ καθένας τους σήκωσε τὸ δικό του σταυρό.

* * *

Αὐτὴ τὴν πίστι, ἀγαπητοί μου, **νὰ καλλιεργήσουμε κ' ἐμεῖς**· καὶ νὰ τὴ φυλάξουμε βαθειὰ μέσα στὴν καρδιά μας, ἂν ἔχουμε ἀποφασίσει νὰ βαδίσουμε σταθερὰ καὶ μέχρι τέλους τὸ δύσκολο δρόμο τῆς ἀρετῆς.

Ὁ Θεὸς μας εἶνε ὁ σωτήρας «πάντων ἀνθρώπων, μάλιστα πιστῶν»· σῶζει δηλαδὴ βέβαια ὄλους τοὺς ἀνθρώπους ἀφοῦ ὅλοι εἶνε δικά του πλάσματα, ἰδιαίτερος ὅμως **σῶζει ὄσους ἔχουν πίστι σ' αὐτόν**, τὸν γνώρισαν, τὸν ἐπικαλοῦνται κι ἀπολαμβάνουν τὴ χάρι του. Αὐτὴ ἡ βεβαίωσι τοῦ ἀποστόλου Παύλου, ποὺ δὲν εἶνε μιὰ παρηγοριὰ μὲ λόγια ἀλλὰ βγαίνει μέσα ἀπ' τὴ ζωὴ του, εἶνε γιὰ μᾶς ἡ καλύτερη βοήθεια ποὺ μποροῦσε νὰ μᾶς δοθῆ.

Χωρὶς τὴν πίστι αὐτὴ, χωρὶς τὴν πεποίθησι ὅτι ἀπὸ πάνω μας στέκει προστάτης παντοδύναμος ὁ Κύριός μας, εἶνε δύσκολο –γιὰ νὰ μὴν ποῦμε ἀδύνατο– νὰ κάνουμε ἔστω καὶ ἕνα βῆμα καὶ νὰ προχωρήσουμε. Μπροστὰ στὰ ἐμπόδια τοῦ κόσμου, τοὺς πειρασμοὺς καὶ τὶς ἀπειλὲς τοῦ ἐχθροῦ δειλία θὰ καταλάβῃ τὶς ψυχές μας, πανικός θὰ μᾶς κυριεύσῃ καὶ τρομαγμένοι θὰ τραποῦμε σὲ φυγὴ, θὰ ἐγκαταλείψουμε τὸν ἀγῶνα ποὺ ἀρχίσαμε, θὰ προδώσουμε τὶς ἀρχές ποὺ θέσαμε στὸν ἑαυτό μας, θὰ γελοιοποιηθοῦμε στὰ μάτια τοῦ κόσμου ποὺ περίεργος μᾶς παρακολουθεῖ.

Προστάτης πάνω μας εἶνε ὁ Θεός. Ἄμφιβάλλουμε; Ἄν ἀμφιβάλλουμε, δὲν ἔχουμε παρὰ νὰ μελετήσουμε τὴν ἱστορία, τοὺς βίους τῶν ἀγίων, σύγχρονα παραδείγματα πιστῶν ἀνθρώπων, γιὰ νὰ δοῦμε πῶς ὁ Θεὸς προστατεύει μὲ μιὰ τελειῶς ἐξαιρετικὴ φροντίδα καὶ εὐνοια τοὺς πιστοὺς του δούλους καὶ τοὺς σῶζει μὲ χίλιους τρόπους ἀπὸ μύριους κινδύνους. Ὁ ἀπόστολος Πέτρος βεβαιώνει· **«Ὅϊδε Κύριος εὐσεβεῖς ἐκ πειρασμοῦ ρύεσθαι»** (β' Πέτρ. 2,9), γνωρίζει ὁ Κύριος τρόπους μὲ τοὺς ὁποῖους σῶζει στὴν κατάλληλη στιγμή τοὺς πιστοὺς του δούλους ἀπὸ τὸν πειρασμό.

Ναί, τοὺς σῶζει! Τί καὶ ἂν ὁ σατανᾶς μαίνεται ἐναντίον τῶν πιστῶν Χριστιανῶν; τί καὶ ἂν οἱ πιστοὶ εἶνε λίγοι καὶ οἱ ἐχθροὶ τους πολλοὶ - ἀναρίθμητοι; τί καὶ ἂν οἱ εὐσεβεῖς εἶνε σὰν τὰ ἄκακα ἀρνάκια καὶ οἱ ἐχθροὶ τους σὰν λύκοι ἔτοιμοι νὰ τοὺς κατασπαράξουν; τί καὶ ἂν οἱ πιστοὶ εἶνε ἀγράμματοι, ἐνῶ οἱ ἐχθροὶ καυχῶνται γιὰ τὶς γνώσεις τους καὶ τὶς ἐπιστῆμες τους; Ἄπ' ὅλα ὁ Κύριος σῶζει τὰ παιδιὰ του.

Ὁ Θεὸς τῶν Χριστιανῶν εἶνε μεγάλος. **«Τὶς Θεὸς μέγας ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν;»** (Ψαλμ. 76,14). Ποιὸς μπορεῖ νὰ συγκριθῆ μαζί του; **«Οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὐ λογισθήσεται ἕτερος πρὸς αὐτόν»** (Βαρ. 3,36). Ποιὸς εἶνε ὁμοῖος μ' αὐτόν (βλ. β' Παρ. 6,14. Ψαλμ. 34,10· 70,19· 85,8). Κανείς. Αὐτοὺς λοιπόν, ποὺ ἐλπίζουν σ' αὐτόν, ἐφ' ὅσον τὸν πιστεύουν καὶ τὸν ἐπικαλοῦνται, δὲν θὰ τοὺς ἀφήσῃ νὰ χαθοῦν. Αὐτὸς θὰ χαλινώσῃ τὴν ὄρμῃ καὶ τὴν ἐπιθετικότητα τοῦ σατανᾶ· αὐτὸς θὰ πυκνώσῃ τὴ μικρὴ τους φάλαγγα μὲ μαχητὰς ποὺ καθένας τους θὰ μπορῆ νὰ τρέπῃ σὲ φυγὴ μυριάδες ἐχθροὺς (πρβλ. Δευτ. 32,30, ἴησ. Ναυή 23,10)· αὐτὸς θὰ ἀναδείξῃ τὰ ἀρνάκια σὲ λέοντας πῦρ πνέοντας (πρβλ. β' Μακ. 9,7) καὶ θὰ τοὺς δώσῃ τὴ νίκη. Αὐτὸς θὰ **«κατασχύνῃ τοὺς σοφοὺς»** (Α' Κορ. 1,27). Αὐτὸς... Ὡ, ἐὰν ἔλειπε ἡ προστασία τοῦ Θεοῦ, οἱ Χριστιανοὶ θὰ εἶχαν σβῆσει ἀπὸ τὸ πρόσωπο τῆς γῆς· γιὰ τὴν φύσει ἀδύνατον νὰ νικήσουν οἱ λίγοι τοὺς πολλοὺς, οἱ ἀσθενεῖς τοὺς ἰσχυροὺς, οἱ μωροὶ τοὺς σοφοὺς (βλ. ἔ.ἀ. 1,25).

Ὁ Θεὸς σῶζει τοὺς πιστοὺς! Καὶ πῶς ὄχι; Ἄφοῦ φροντίζει γιὰ ὄλους καὶ γιὰ ὅλα –καὶ ἡ φροντίδα του ἐπεκτείνεται καὶ φτάνει μέχρι καὶ τὰ τελευταῖα πλάσματα τῆς δημιουργίας του, μέχρι καὶ τὰ θηρία τῆς ζούγκλας, μέχρι καὶ τοὺς κακούργους καὶ τοὺς ἀχαρίστους–, πῶς δὲν θὰ φροντίσῃ καὶ δὲν θὰ προστατεύσῃ ἐκείνους ποὺ μέρα καὶ νύχτα ἔχουν τὴν καρδιά τους στραμμένη σ' αὐτόν, καὶ ἀπ' αὐτόν περιμένουν βοήθεια, προστασία, ἔλεος, δικαιοσύνη; Εἶνε δυνατὸν ὁ Θεὸς νὰ **«μὴ ποιήσῃ τὴν ἐκδίκησιν τῶν ἐκλεκτῶν αὐτοῦ τῶν βοώντων πρὸς αὐτόν ἡμέρας καὶ νυκτὸς καὶ μακροθυμῶν ἐπ' αὐτοῖς;»**. Ἀδύνατον. Ἄργεῖ, ἀλλὰ δὲν λησμονεῖ. **Μπορεῖ νὰ ἀναβάλλῃ, σύντομα ὅμως θὰ κἀνῇ τὴν ἐπέμβασί σου**. **«Λέγω ὑμῖν ὅτι ποιήσει τὴν ἐκδίκησιν αὐτῶν ἐν τάχει»** (πρβλ. Λουκ. 18,7).

* * *

Μὲ τὴν πίστι αὐτὴ, ἀγαπητοί μου, ὅτι ὁ Θεὸς εἶνε **«σωτὴρ πάντων ἀνθρώπων, μάλιστα πιστῶν»**, νὰ προχωροῦμε κ' ἐμεῖς στὴ ζωὴ μας γεμάτοι **ἐλπίδα**, ὅτι ὁ Κύριος θὰ μᾶς σώσῃ «ἀπ' τὸ στόμα λιονταριοῦ» καὶ **«ἀπὸ παντὸς ἔργου πονηροῦ»** καὶ θὰ ἀσφαλίσῃ τὶς ψυχές μας **«εἰς τὴν βασιλείαν αὐτοῦ τὴν ἐπουράνιον»**, σύμφωνα μὲ λόγια τοῦ ἀποστόλου Παύλου ἀπὸ τὴν ἄλλη ἐπιστολὴ του στὸν Τιμόθεο· **«ὁ Κύριός μοι παρέστη καὶ ἐνεδυνάμωσέ με... καὶ ἐρρύσθη ἐκ στόματος λέοντος. καὶ ρύσεται με ὁ Κύριος ἀπὸ παντὸς ἔργου πονηροῦ καὶ σώσει εἰς τὴν βασιλείαν αὐτοῦ τὴν ἐπουράνιον»** (β' Τιμ. 4,17-18). Ἀμήν, γένοιτο!

(†) ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος